

til Raadighed, idet Omfanget af Støtten maa afhænge af Udviklingen paa Materiale-markedet samt af de Erfaringer, der gøres med denne Byggeform.

Ministeriet har fundet det ønskeligt at understrege, at Statslaanene kun kan ydes til mindre Beboelseshuse.

Til § 2.

Det vil næppe være muligt i en Lovbestemmelse at opstille eksakte Betingelser for, hvornaar et Materiale eller en Konstruktionsform bør opnaa Godkendelse, men da Baggrunden for Fremsættelsen af nærværende Forslag har været den vanskelige Situation med Hensyn til Materialer og Arbejdskraft, bør det først og fremmest være en Betingelse for Godkendelse, at Beboelsesbygninger skal opføres paa en saadan Maade og ved Anvendelse af saadanne Materialer, at der derved opnaas en passende Besparelse i Anvendelsen af Byggehaandværkere eller af knappe Byggematerialer, navnlig af saadanne Materialer, hvoraf Produktionen her i Landet vanskeligt kan forøges, eller som importeres fra Udlandet.

Da Værdien af de paagældende Huse blandt andet afhænger af Kvaliteten af de Materialer og Bygningselementer, der kommer til Anvendelse, er det af Vigtighed, at der foruden Kontrol paa Byggepladsen iværksættes Kontrol med Fremstillingen af Materialerne.

Iøvrigt maa der ved Bedømmelsen af Husenes Kvalitet tages Hensyn til, om Husene vil bevare deres Brugsværdi i hele Laaneprioden.

Da de paagældende Huse i de fleste Tilfælde ikke vil være i Overensstemmelse med den gældende Bygnings- og Brandpolitilovgivning, bør for at forenkle Sagerne Administration de stedlige Myndigheder efter nærmere angivne Retningslinier bemyndiges til at indrømme de fornødne Dispensationer fra de paagældende Bestemmelser, uden at Forelæggelse for højere Instans er nødvendig.

Til § 3.

Medens Laanegrænsen for Statslaan ydet i Henhold til den almindelige Støtte-lovgivning til Kommuner og Boligorganisationer er henholdsvis 95 og 97 pCt., har man her foreslaaet en Laanegrænse paa 90 pCt., idet man har fundet det rimeligt, at Kommunerne, hvem Afhjælpingen af

Bolignøden i første Række paahviler, dels overtager en noget større Risiko og dels gennem Egenkapital paatager sig en Del af Byrden ved den Nedbringelse af Driftsudgifterne gennem Rentetilskud, som i det normale Byggeri udelukkende hviler paa Statskassen.

Til § 4.

Den foreslaaede Rente paa $2\frac{1}{4}$ pCt. ligger over den Rente, der i Øjeblikket svares af det sociale Byggeri i de første 20 Aar (nemlig $1\frac{1}{2}$ pCt.). Men Renten er fastsat under Hensyn til, at Staten nu overtager en saa meget større Del af Belaeningen til en for hele Laaneprioden fastsat lav Rente.

Forslaget om i visse Tilfælde at tillade en Forlængelse af Amortisationstiden for Statslaanet udover Tidsbegrænsningen for Byggetilladelsen, tilsigter saavidt muligt at opretholde det gældende Lejeniveau ogsaa for dette Byggeri. Ved en saadan Forlængelse af Amortisationen vil der naturligvis til sin Tid kunne staa et Tilgodehavende tilbage, efter at Tiden for Byggetilladelsen er udløbet, men man kan sikkert regne med, at denne Risiko bl. a. som Følge af Stigning i Grundværdierne vil være ret ringe.

Det bemærkes herved, at der med den foreslaaede Minimumsydelse paa $3\frac{1}{4}$ pCt., hvoraf Rente $2\frac{1}{4}$ pCt., efter 40 Aars Forløb vil restere ca. 8 000 Kr. af et Statslaan paa oprindelig 22 500 Kr.

Til § 5.

Man har ikke fundet det rigtigt for det private Byggeri at gennemføre en tilsvarende Forlængelse af Amortisationstiden som for det sociale Byggeri, og man har derfor foreslaaet en Ydelse, der med en Rente paa $2\frac{1}{4}$ pCt. medfører en Afvikling i Løbet af højst 40 Aar.

Til § 6.

Støtte efter Loven tænkes ydet Byggeri saavel til eget Brug som med Udlejning eller Salg for Øje.

Til § 8.

Indenrigsministeriet har indsat en Bestemmelse om, at Ministeren, saafremt ændrede Forhold for Byggeriet taler derfor, efter Forhandling med Finansministeren og med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg med Virkning for Fremtiden kan ændre Renten. Bestemmelsen svarer til § 6, Stk. 2, 2.—3. Pkt., i Lov Nr. 235 af 30. April 1946.